

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر زمان برداشت و روش بسته بندی بر کیفیت و کنترل آودگی قارچی هلو و شلیل

محل انتشار:

نخستین همایش ملی فناوری تولید و پس از برداشت گیاهان باگی (سال: ۱۴۰۱)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده‌گان:

پروین شرایعی - دانشیار پژوهش بخش تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان خراسان رضوی، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، مشهد- ایران.

الهام آذریزو - دانشیار پژوهش بخش تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان خراسان رضوی، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، مشهد- ایران.

سودابه عین افشار - استادیار پژوهش، بخش تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان خراسان رضوی، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، مشهد- ایران.

سودابه شرایعی - دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته میکروبیولوژی دانشگاه آزاد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

این تحقیق با هدف انتخاب بهترین زمان برداشت و مناسبترین فیلم بسته بندی ارقام مختلف هلو و شلیل (هلو ارقام سرخ و سفید، آبرتا و سبز مشهد؛ شلیل ارقام کبوتا و شرینگ کرج) انجام شد. میوه‌ها در تاریخهای مختلف برداشت شدند و پس از تیمار به سردخانه با دمای 1°C درجه سانتیگراد و رطوبت ۹۵٪ منتقل شدند. خواص کمی و کیفی میوه (سفتی بافت، مواد جامد محلول در آب، اسید قابل تیتر، pH، درصد کاکاوش وزن و کسر رسیدگی)، بالا فاصله پس از برداشت و پس از ۱۵، ۳۰ و ۴۵ روز نگهداری در سردخانه اندازه گیری شد. نتایج نشان داد که مناسب ترین زمان برداشت هلو ارقام سرخ و سفید و آبرتا در تاریخ ۱۱ تیرماه (۹۵) روز بعد از مرحله تمام گل یا ۱۵۱۳/۱ (۱۲۴ مردادماه) روز بعد از مرحله تمام گل یا ۲۲۳۵/۸ واحد حرارتی)، شلیل ارقام کبوتا و شرینگ کرج در تاریخ ۴ مردادماه (۱۲۴) روز بعد از مرحله تمام گل یا ۲۰۹۹/۲ واحد حرارتی) میباشد. نتایج همچنین نشان داد که سردخانه گذاری با تاخیر (تیمار گرمادهی، ۳۶ ساعت در دمای 20°C درجه سانتیگراد) سبب حفظ خصوصیات کمی و کیفی ارقام مختلف هلو و شلیل طی مدت نگهداری در سردخانه میشود. همچنین، در پژوهش حاضر تأثیر فرآیندهای مقدماتی حداقل و فیلم بسته بندی (نوع، ضخامت و تعداد سوراخ در واحد سطح) بر عمر انبارمانی ارقام مختلف هلو و شلیل بررسی شد. نتایج نشان داد که حفظ صفات کمی، کیفی و حسی در بسته بندی با فیلمهای پلی پروپیلن با ضخامت ۴۰ میکرون و بدون سوراخ، پلی اتیلن با دانسیته پائین و ضخامت ۷۰ میکرون با ۲۰۰ عدد سوراخ ۲ میلیمتری در متزمریع و فیلم پلیپروپیلن با ضخامت ۴۰ میکرون و بدون سوراخ، پلی اتیلن با دانسیته پائین و ضخامت ۷۰ میکرون با ۲۰۰ عدد سوراخ ۲ میلیمتری در متزمریع به ترتیب بهترین

فیلم های بسته بندی میباشند.

کلمات کلیدی:

بسته بندی، زمان برداشت، سردخانه گذاری با تاخیر، شلیل، فرآیند مقدماتی، هلو.

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1533232>

